باتور ملت
(د سليمان لايق قصيده چې د کوزې پښتونخوا شاعر، غني خان ته يې ليکلې)
Ketabton.com
اېډېټ او برېښنايي کول: احسان علي شفيق او زرغونه علي

(c) ketabton.com: The Digital Library

قصیده

دا زمونږ د سترګو وړاندې «غني» ګوره څه تیریږي؟
یو باتور ملت غر قیږي، یو مضبوط وطن نړیږي
یـــوه دنیا د بـرم بـذل، یـــوه دنـــیا د مـــیړنـیـو
دغـروب په لـوري درومي، د تاریخ له پاڼو لویږي
پاس دستورو راڼه څاڅکي، راته ښکاري اوښکې اوښکې
دآسـمان په شـنو غومـبرو، لارې لارې را بـهیږي
سر چې ږدمه پـه سـر وېږدي، هـیبتناک غـږونـه اورم
ته وا څـمکه په منځ دوه شـوه، افغاني وطن ډوبیږي
یا آسمان زمونږ په ویـر کې، ښکته پرېـوتـه پـه ځمکه
یا قیامت په ځمکه جوړ شو، ولاړ غرونه هـواریږي
« ایمل » رېږدي پـه لحد کې، له غـصې دزړه پـه تـبه
چې مغل پـه خیبـر وخـوت، افریدی لا نـه پـوهـیږي
د شـنلې پـر ځای له دښـتو، تېرې تـورې زرغونـیږي
د اوبـو پـر ځای لـه غـرونو نه سـرې وینـې را بـهیږي
د باران پـر ځای له ورېځـو، تـندرونه را کـوزیـږي
د رحمـت پـر ځـای لـه هسـکه، غـضبونـه نـازلیـږي
" شمر" ښکته پورته دانګي، سترګې رډې توره کښلې
نـه یې سترګې لـه چا سوځي، نه یې شرم له چا کیږي
«زینب» چیغې کړې چې ربه، ته لا څه ته ورته ګورې

د «حسین» په زخمي زړه کې، د یزید خنجر ځلیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه بې پته شوو جنګونه، څه بې هوډه شوو ننګونه
تـو لعنت په دې شـملو شه، لا دي جـګـې نه شـرمېږي
دا د چرګ لکۍ ته ورته، شملې واچوئ په مځکه
دا د شــرم او مــاتې نـښې، پـښـتـنو تــه نــه ښـايـېږي
شـمله هـغـلته شمـله وي، چـې پـه نـر بانــدې وي لکـه
اوس په هر کدو جګيږي، اوس په هر اجړا ښوربيږي
خدايه دا دې څه را وکړه، چې يو نر دې راپرېښود
هـر کـمره تـه چـې تکـيه شـوو، لکه شـګه را شـړيـږي
يو«ميرويس» په مونږ کې نشته، چې ګرګين لارې ته سم کړي
يو «شيرشاه» راپورتـه نـه شو، چې مغل ته ودرېږي

پروني ملا ته ګوره، چې ټوک خور وو سقاط خور وو
اوس چې خصم دافغان شو، پـه سـرو زرو کې ډوبيږي
لـويـه خيـتـه غـتـه کـونه، نـرۍ پښې بـبـره ږيــره
ويته خوله بې شرمه سترګې، لکه مچ هرڅه کې لويږي
مټـکـور ماغزه د تيږې، بې فرهـنګه بې ادبـه
چې تبليغ کوي نـڅـيـږي، چې قران لـولي شـشـنيږي
په اسلام کې لارې باسي، زموږ دخاورې بر بادۍ ته

دين اخوان ته يو دکان دی، چې هر څه په کې خرڅيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دې څه بلا اخته کړه، زمونږ په دې بد مرغو خلکو
نـه له تـا څخـه ډارېږي، نـه له دوی څخه شـرمېږي
اوس چـه حکـم د ملا شـو، دکابل پـه پـاچاهي کـې
هر ساعت په چا ور دانګي، هره ورځ په چا ورلوېږي
د افغان په قتل اخلي، سـره پـونډونـه شـنې ډالرې
پـښتو پرېړده چـې تـرې تللې، له ايمان سـره خـرڅـېږي
باندې سپين په منځ کې تور دی، نګه اور دی نګه اور دی
په هر تار کې يې د رېږې، شيطان سپور دی او نڅېږي
هر چړی په چړ چوبي کې، پاچاهي خوبونه ويني
انـګريزی لـنچر په غـاړه ، پـه لار ځي ته وای نـڅېږي
چې پرون يې دمولې، رنې خاورې خوسکو ته
اوس پـه بـره پښتونخوا کې، پـه انسان بـاندې سـپـرېږي
زما زړه پـولی پـولی دی، زما سا لـمبه لـمبه ده
چې دا تـوره خپـکی بـه؛ له مـونـږ کله پـور تـه کـيږي
جهاد لوښی د فساد شو، مولانا صاحب جلاد شو
ديـن دولـت دواړه بـربـاد شـو، د ده زړه لانـه سـړيـږي
زمونږ کور دشرارت شو، افغاني وطن غارت شو
دا زمونږ د سترګو وړاندې، «غني » ګوره څه تيرېږي
مونږ زغمل چې رانه لوټ شي، څه چې شته دي بې ناموسه
تورې خاورې مو په خوله شه، اوس هغه رانه لوټېږي
د يـوې مياشـتې تـازه ناوې، دشـهيد پـر قبر ژاړي
وايي کـوم جهاد ته مړشوې، ځواب ووايه چې ځنډېږي
تا چې سر په چا دو کړی، هغه غواړي چې ما لوټ کړي
ماور بـولي هـغه ځای تـه، چې شـيطان ځنې شرمېږي
زه چې ستا له غمه ژاړم، هغه ثاري زما سترګې
سـر را پـورتـه کـه شهيده، ارمـانـونـه دې رژيـږي
افغاني درنې بيبيانې، چې په پټ عزت خوندي وې
د جهاد تـر بيرغ لانـدې، بـربـنـډيـږي لـيـلا مـيـږي
هر عرب خريدار شوی، زمونږ د خوندو او خور لړو
مولانا صاحب يې پلورې، نه شرمېږي نه ځوريـږي
تر ثارويو وړيا شوې، پښتنې په مڼدوي کې
دڅارويو هم څه دود وي، چې په چا باندې خرڅيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربه دا لا څه تالان دی، چې په خپل وطن یې وینم
چې خپل سپي په پردی ننګه، افغانانو ته غپیږي
چې له زړه د«کنشکا» نه، شنې لوخړې ځي آسمان ته
چې جمرود دسرو په بلخ ې، د«یما» له سره لویږي
"ګرګین" ویوست تېغ د ستې، د افغان ننګي کهول ته
د « میرویس» لیڅه بېواکه، تېرې تورې ته غځیږي
په لاس نه ورځي بې خاورو، نه یې تېغ نه یې لښکر شته
هم لښکر هم یې تېغونه، د وطن پر ضد جنګیږي
خدایه ځرنګه بدل شوو، د افغان درانه خویونه
په هر چا چې مونږ تکیه شو، پر پردیو پلورل کیږي
د وطن په حق کې نه کا، تش د خیر یوه خبره
خو د خپل مطلب د پاره، د هر سپیي پښو ته لویږي
په هر ځای چې باران راشي، زمونږ خره یوسي له مخې
په هر خوړ چې سیلاب وځي، زمونږ وره ته را سمیږي
په هره سیمه چې بربښنا شي، تندر پربوځي زمونږ په کلي
په هر رود چی توفان راشي، زمونږ کور ته راسیخیږي
په ډالرو باړه شوي، که غلجی که دورانی دی
پښتانه او پښتو دواړه، هسې ښکاري چې ختمیږي
د احمد په ګور یې تو کړې، تورې ناړې د ینګیو
دا چې پلار له ګریوان نیسي، دا چې ورونو ته ګواښیږي
مونږ ته ټول جهان دوزخ دی، چې وطن مو په کې نه وي
مونږ ته هر وطن سقر دی، چې افغان په کې ځوریږي
مونږ ته هر "شابه" پیغور دی، چې دشمن یې راته وایي
مونږ ته هر سلام لعنت دی، چې په سپکه په مونږ لویږي
مونږ ته هر ګوله مرګی دی، چې دبل په ست یې ژوو
مونږ ته هر ګوټ هلایل دی، چې د بل جام نه تویږي
مونږ ته هر مشر دشمن دی، چې په مونږ یې رحم نشي
مونږ ته هر افغان پردی دی، چې پردي سره یو کیږي
موږ ته هر ملک تلک دی،چې زموږ په سر روپی خوري
موږ ته هر ملا بلا دی، چې په خلکو نه رحمیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جگې جگې ساقي راشه، پس له عمره را پخلاشه
په چوپتیا کې مو غوغا شه، چه مجلس را نه سړېږي
د ځوانی نوبت مې تېر شو، کوم چې تېر شو هغه هېر شو
اوس را ونیسه دا پاتې، چې قطار رانه تېرېږي
که مطرب او رباب نه وي، که مستي او شباب نه وي
که د مینې عذاب نه وي، عمر بد کړې چی اوږدیږي
هوښیاري یوه تنهایي ده، تنهایي یوه تباهي ده
په ترخو اوبو مې ډوب کړه، گنې زما جاله ډوبیږي
په مستی کې را چارپېر کړه، یوه کېږدی دخورو څڼو
چې شپې ورځې را نه تښتي، چې کاروان را نه بېلیږي
د پسرلي په شکلې یاد ، جام ته تویې کړه سکروټې
چې گلونه را ته ژاړي، چی خزان راته گواښېږي
دځوانی په باغ مې راغله، دزړښت دماښام لړه
پیالې ډکې کړه له مخې، عمر تښتي نه ودریږي
ساقي ستړی یم له ژونده، لږ مې خلاص کړه له دې بنده
گنې وژني مې دا تنده، چې گړی گړی زیاتېږي
هومره راکړه چې پې ورک کړم، سر له پښو، پښې له سره
چې «غني»(۱) را څخه تښتي،« بېنوا»(۲) رانه پټېږي
چې خورې صحرا ته ووځم، لېونی د لېونیو
چې مستي را کې نڅیږي، چې جنون راته خندیږي
چې مرغان د خړو دښتو، راته ووهي وزرې
چې زرکان راته غږیږي، چې هوسی را ته پنډیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه، نه خوشې ټوکه نه ده،« غني» لږ ورته دمه شه
دا خوب وړي را ویښیږي، دا پرهوتي را پاڅیږي
ګومان مکړه چې خالي شوه، د ساقي مینا له میو
لا د تاک په تاخانو کې، د انګور ښیښې ډکیږي
لا رباب سور شوی ندی، لا تش دوه دوره اوښتي
لا ساقي نوی راغلی، لا رندان نوی ګرمیږي
لا دځمکې تل کې اېشي، تللې وینې دځلمیانو
لا د دې تودو خاورو، سره ګلونه را غوړیږي
لازمونږ په ارادو کې، عشق د منډو غلی نه دی
شپه که هر څه توفاني ده، چراغونه لا بلیږي
لا وطن خلک را بولي، د میړانو معرکو ته
لا هغه ژړې ژوندي دي، چې تر هوډه قربانیږي
لا خوریږي نیمو شپو کې، دتوفان غاورې چیغې
لا د غرو له جمدرونو، سیلاوونه راکوزیږي
لا د وینو واټ پرانیستی، لیونتوب دی لیونو ته
لا په پښو کې دمستانو، ځنځیرونه سره شلیږي
لا د مځکې تناوونه، لاره باسي زلزلوته
لا په باد او برښنا کې، ګردشونه را رسیږي
لا د رزم ګرمي شته ده، زمونږ په مټو کې د ننه
لا زمونږ په پښتون زړه کې، د«ایمل» وینه چلیږي
لا په جنګ د تخت او بخت کې، زمونږ لوبه ختمه نده
لا همت د« شیر شاهي» ته همایون له آسه لوېږي
لا د لوړو وریځو شا ته، عقابان وهي وزرې
لا په هسکو سر درو کې، افغاني زمري غوریږي
لا دخپلې خاورې مینه، مونږ ته وایي چې را پاڅئ
لا خوب وړي دپېړیو، له خوبونو را وښیږي
لا زمونږ په کلا ګانو، پښتني حیا خوره ده
لا زمونږ په دروازو کې، غیرتونه پا لل کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا به بیا یوه غوغا شي، لکه څاڅکی په څپو کې
یو سرکښه یاغي سیند شي، سمندر ته به رسیږي
دا به بیا سپېدې خورې کي، د اطلسو پالنګونه
د بلورو په بیدیا به، رود د وینو را خوټیږي
دا به بیا په لمر لویدو کې، د مرغانو سیل له ورایه
لکه سور بیرغ د فتحې، په سرو وړانګو کې رپیږي
دا به بیا زمزم ته رسي، د بیدیاوو جل وهلي
دا به بیا په جل وهلو، د رحمت باران وریږي
دا به بیا په مخه دانګي، دا زمونږ جنګي آسونه
دا به الوزي له کندو، دا به لوړو ته رسیږي
دا به اچوي له سویو، سرې سکروټې په تکل کې
دا به رسي تر هدفه، دا به خامخا بربېږي
دا به بیا اباسین ابشي، ډوبوي به تورې کونې
تور پنجاب به وهل کیږي، له بنسټه به نړیږي
دا به بیا لنډۍ مستیږي، تن به باسي له بستره
پښتانه به را پاڅیږي، پښتونخوا به آزادیږي
دا به بیا د« احمد» چیغې، ریږدوي د لاهور مراندې
دا به بیا په کړاکړ کې د« بیربل» ژامې ماتیږي
دا به بیا« سیدال» راباسي، د مرګ توره په غوجرو
آخوندان به ترینه تښتي، امامان به ترې پټیږي
دا د قم چړیان به پوه شي، چې افغان د کار په ننګ کې
خپل پور نه پریږدی پردي ته، دا تقدیر دی نه بدلیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پای

Contacts: m.facebook.com/zarghoon.ali

m.facebook.com/m.ihsan.ali.shafiq

Mobile number: 0770859047

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library